

Γενική απεργία 20 Νοεμβρίου: Να μη συνηθίσουμε τη βαρβαρότητα της φτώχειας και του πολέμου

Εννέα μήνες μετά τη γενική απεργία του περασμένου Φλεβάρη για τη δολοφονία στα Τέμπη, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ προκήρυξε εικοσιτετράωρη απεργία. Είναι μόνο η οργή του κόσμου για την πρωτοφανή ακρίβεια και τις συνθήκες ακραίας φτώχειας που ανάγκασε τις υποταγμένες ηγεσίες να βγάλουν κοινή ημερομηνία απεργιακής κινητοποίησης, αφού η ΑΔΕΔΥ είχε πρώτα προκηρύξει απεργία δεκατρείς Νοέμβρη.

Η απεργιακή κινητοποίηση γίνεται κάτω από μια πρωτόγνωρη επίθεση στα λαϊκά και εργατικά στρώματα. Οι εξαγγελίες του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ για αυξήσεις στους μισθούς που αντιστοιχούν για το 2025 σε 12 € καθαρά, το 2026 σε 24 € και το 2027 σε άλλα τόσα, αποτελούν εμπαιγμό. Ξεκαθάρισε ότι άλλες αυξήσεις δεν θα υπάρχουν λόγω των νέων δημοσιονομικών κανόνων της ΕΕ, ούτε επαναφορά 13ου και 14ου μισθού. Οι αυξήσεις-κοροϊδία των 40 € από 1/1/2024, έπειτα από μια δεκαετία μισθολογικών μειώσεων κατά 40%, γίνονται καθημερινά καπνός από την πρωτοφανή ακρίβεια, την αχαλίνωτη κερδοσκοπία και τους αυξημένους κατά 6,2 δις φόρους φωτιά. Την ίδια στιγμή ο μισθός των δέκα χιλιάδων που διορίστηκαν στο δημόσιο (σχολείο), ο οποίος αγγίζει τα 776 ευρώ είναι μνημείο ντροπής και εξευτελισμού όλων των δημοσίων υπαλλήλων, όταν αυτοί/ες υπηρετούν κατά κανόνα μακριά από την οικογένεια τους, πληρώνοντας πολλές φορές διπλούς λογαριασμούς και νοίκια.

Η ακρίβεια στη στέγη έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις με τους εργαζόμενους να μην μπορούν να ανταπεξέλθουν στα πανάκριβα ενοίκια. Οι εργαζόμενοι, ειδικότερα σε υγεία, εκπαίδευση, επισιτισμό, σε νησιωτικές και τουριστικές περιοχές, αδυνατούν να βρουν φτηνό σπίτι λόγω και επέκτασης της βραχυχρόνιας

μίσθωσης.

Συνεχίζεται η μεταφορά πλούτου από τα λαϊκά νοικοκυριά προς τις μεγάλες επιχειρήσεις και το κράτος μέσω της ανεξέλεγκτης ακρίβειας. Συνολικά υπολογίζεται ότι έχουμε από το 2020 έως το 2023 αύξηση στις τιμές των προϊόντων και των υπηρεσιών κατά 18%. Βέβαια κάποια αγαθά έχουν αυξηθεί πολύ περισσότερο, όπως είναι το ελαιόλαδο κατά 138%, το φυσικό αέριο κατά 57% κ.α. Ενώ ταυτόχρονα κυβέρνηση ανακοινώνει διαρκώς αύξηση των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού από τους άμεσους και έμμεσους φόρους. Ήδη το πρώτο επτάμηνο του 2024 υπήρξε αύξηση των εσόδων σχεδόν κατά 4 δις, με το 25% να αφορά έσοδα από τον ΦΠΑ.

Τα κέρδη των επιχειρήσεων που μόνο σε 3 χρόνια εκτινάχθηκαν κατά 300% θα αυξηθούν μέσα από την υπερ-εκμετάλλευση και εντατικοποίηση της εργασίας. Μέσα στον Ιούλιο ξεκίνησε η εφαρμογή της εξαήμερης εργασίας βάσει του αντεργατικού νόμου Γε-ωργιάδη (ν. 5053/2023), όπου δίνεται το ελεύθερο σε πλήθος επιχειρήσεων να δουλέψουν νόμιμα πλέον και έκτη μέρα, καταργώντας το πενθήμερο. Με τη δημοσιοποίηση της εγκυκλίου του Υπ. Εργασίας άρχισε ένα ακόμα όργιο αυθαιρεσιών, καθώς χιλιάδες επιχειρήσεις, είτε υπάγονται στις διατάξεις του νόμου είτε όχι, εφαρμόζουν εξαήμερη εργασία.

Παρά τις τραγικές συνέπειες της ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων, ο υπ. Οικονομικών Χατζηδάκης εισηγείται “μοντέλο” ΔΕΗ για οκτώ φορείς του Δημοσίου (ΟΑΣΑ, ΕΛΤΑ, ΔΕΘ-Helexro, ΓΑΙΟΣΕ κλπ), ώστε να ξεπουληθούν και αυτοί στα αρπακτικά των αγορών.

Η αυξανόμενη ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών, η ανυπαρξία μέτρων για προστασία των δασών, αντιπλημμυρικών έργων, υπηρεσιών και υποδομών πολιτικής προστασίας, από την κυβέρνηση φάνηκε ξανά στις φωτιές του Ξυλόκαστρου, της Ηλείας, το καλοκαίρι στη φωτιά του Βαρνάβα Αττικής που σε 2,5 ώρες έφτασε στον Μαραθώνα και έκαψε σπίτια μέσα στον αστικό ιστό του λεκανοπεδίου.

Η κυβέρνηση καταργεί θεμελιώδη συνταγματικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην απεργία. Με τους Νόμους 4808/21 (ν.

Χατζηδάκη) και 5053/23 (ν. Γεωργιάδη) ποινικοποιήθηκε το δικαίωμα στην απεργία και καταργήθηκε ο νόμος 1264/82 για τα εργασιακά. Μετά την ψήφιση όλες οι απεργίες, από το Σεπτέμβριο του 2021 μέχρι σήμερα, κηρύχθηκαν από τα δικαστήρια παράνομες και καταχρηστικές. Μόνο τους τελευταίους δύο μήνες τρεις απεργίες, των δασκάλων, των εργαζομένων στα τρένα και την ψυχική υγεία, βγήκαν παράνομες!

Είναι μετά τη μεταπολίτευση, η πρώτη απόπειρα κυβέρνησης σε αστική δημοκρατία να κηρύξει παράνομα τα σωματεία και τις ομοσπονδίες, μέσω της ποινικοποίησης των αγώνων τους. Είναι η πρώτη φορά που με πολιτική απόφαση απειλούνται δημόσιοι υπάλληλοι (εκπαιδευτικοί) με δυνητική αργία-απόλυση λόγω συνδικαλιστικής δράσης, συμμετοχής σε κινητοποίηση και απεργία της ομοσπονδίας και των πρωτοβάθμιων σωματείων του κλάδου τους.

Όλα τα προηγούμενα είναι πλευρές της πολιτικής της κυβέρνησης και του κεφαλαίου που βάζει τις ανθρώπινες ζωές πάνω από τα κέρδη. Οι εργαζόμενοι έχουμε κάθε λόγο να απεργήσουμε παρότι η οργή για τις ξεπουλημένες προδοτικές ηγεσίες των ΓΣΕΕ -ΑΔΕΔΥ είναι μεγάλη και η βάση των εργαζομένων είναι γεμάτη αηδία για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αλλά έχουμε επιπλέον λόγους να απεργήσουμε ενάντια στον πόλεμο, τον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό που αναδύονται ξανά.

Η συνέχεια της παραπάνω πολιτικής είναι η «οικονομία πολέμου», όπως ξεδιάντροπα την αποκαλούν οι αστικές τάξεις των κρατών της ΕΕ. Η Ελλάδα εμπλέκεται στον πόλεμο στην Ουκρανία και τη σφαγή του Παλαιστινιακού λαού. Η κυβέρνηση αυξάνει συνεχώς τους εξοπλισμούς, συμμετέχει στα σχέδια του ΝΑΤΟ, συνεργάζεται με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, έχει εμπλοκή στην Ερυθρά Θάλασσα.

Ακόμα, η ρατσιστική βία με την οποία αντιμετωπίζονται πρόσφυγες και μετανάστες από το επίσημο κράτος, καθώς λιμενικό και αστυνομία πνίγουν και δολοφονούν απροκάλυπτα πια, φέρνει ξανά στο προσκήνιο με ολοένα μεγαλύτερη ένταση την ακροδεξιά και τον φασισμό στην κοινωνία. Επιβάλλεται να αποδοθεί δικαιοσύνη σε όλα τα κρατικά ρατσιστικά εγκλήματα, με τελευταίο τον αποτρόπαιο βασανισμό και δολοφονία του Μοχάμεντ

Καμράν που βρέθηκε νεκρός στο Α.Τ Αγ. Παντελεήμονα, τον θάνατο του 29χρονου από το Μπαγκλαντές στο ΑΤ Ομόνοιας, τις επαναπροθήσεις και τα εγκλήματα σε βάρος μεταναστών (Πύλος κλπ), Ρομά και όλων των διαφορετικών.

Η υπόθεση της πραγματικής οργάνωσης της απεργίας είναι υπόθεση των πρωτοβάθμιων σωματείων, που πρέπει με περιοδείες, ενημερώσεις και επιτροπές αγώνα να επιτύχουν μεγάλη συμμετοχή και να καταφέρουν να μείνουν κλειστοί εκείνη τη μέρα τομείς της παραγωγής και χώροι εργασίας. Αυτή η γενική απεργία να γίνει η αρχή του τέλους της πιο μισητής κυβέρνησης της Μεταπολίτευσης.

Πολιτική οργάνωση ΚΟΚΚΙΝΟ ΝΗΜΑ

20 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

**Να μη συνηθίσουμε τη βαρβαρότητα
της φτώχειας και του πολέμου**

**Αυξήσεις στους μισθούς
Καμιά εμπλοκή στον πόλεμο της Μέσης Ανατολής**

Πολιτική Οργάνωση

Κόκκινο Νήμα

redtopia.gr